

eseményei, hírei, mondanivalói

AZ IGAZGATÓ BALLAGÁSI BESZÉDE

„Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.”
„Szép volt a múlt, várjon ragyogva rátok még szebb jövő” A Biblia és Tóth Árpád soraival köszöntök mindenkit.

Szép volt a múlt. Ha voltak is részletek, melyek még kiengesztelődésre várnak, de egészében szép volt. Mi tette széppé és reméljük emlékezetessé is? Kedves osztályfőnökökötök, alig ballagtatta el első osztályát, már is itt voltatok ti, személyében tapasztalt osztályfőnököt és jó szaktanárt valamint Krisztust követő embert kaptatok. Kölcsönösen tiszteltétek és becsültétek egymást.

Egy kollégium épülettel gazdagabbak lettünk, a homlokzat felújítása is megtörtént.

Gimnáziumi éveitek alatt köszönthettük új plébánosunkat, Ferdinánd atyát, majd Dr. Kiss-Rigó László új megyés-püspök atya nyitotta meg e tanévet.

Sok makói társunknak nagy örömet jelentett, hogy ezzel egy időben került vissza az iskola tetőszerkezetére az államosításkor onnan eltávolított kereszt.

Az ünnepi órák mellett fájdalmas eseményeknek is tanúi lehettünk:

2003. szeptember 14-én Mária Tacita iskolanővért, 2004. augusztus 06-án Ruzskai Béla köztisztviselőt álló kollégiumigazgatót, 2004. február 28-án

Tóth Tímea akkor éppen 12-es iskolatársatokat szólította magához az Úr.

Mindhárman jelek voltak ők nekünk. Hisszük közbenjárónak értünk a Mennyei Atyánál.

Tudásotokat, az intézményben folyó munkát kétszer is ellenőrizte és értékelték a Katolikus Pedagógiai Intézet szakértői, helyes önértéssel mondhatjuk, „megmérettünk

és nem találtunk könnyűnek”, ellenkezőleg a jegyzőkönyvek minőségi munkáról számoltak be. Köszönjük meg eredményünket Istennek és mindazoknak, akik tudásukkal hozzásegítettek a szép eredményhez. Arisztotelész gondolatát idézem: „A műveltség jó sor(s)ban ékeség, balsorsban menedék.” Gazdagodjatok továbbra is tudásban, hitetek pedig növekedjen.

„Szép volt a múlt, várjon ragyogva rátok még szebb jövő.” Tóth Árpád gondolatának másik kijelentéséről, kívánságáról is beszélünk.

Várjon ragyogva rátok még szebb jövő! Mitől, kitől?

Nektek megadatott a lehetőség, hogy Krisztus tanítványává legyetek, azt tudással is megalapozva. Az egyetemen, főiskolán, ki hova kerül közületek jogotok és kötelességetek a hitismeret bővítése, mélyítése.

Egy-egy lelkinap csendjében arra figyeltetek, amit a tanítási napok zajában nem vettetek észre. Legyetek hűségesek a naponkénti Bibliaolvasásban, imádsággal készüljétek elő a napi munkához, szenteljétek meg a vasárnapot. Sok tudós tette és teszi ugyanezt.

Nektek megadatott a lehetőség, hogy megtanuljatok gondolkodni. A tanítási órákon kaptatok egy szemléletet, egy gondolkodásmódot, ami örökre a tiétek. Továbbra is tanuljatok képességeteknek megfelelően, és az igazság kutatásába ne fáradjatok bele. Legyetek nagyon igényesek, ne elégedjétek meg a megváltoztatott esetleg meghamisított igazsággal!

Nektek magadatott a lehetőség, hogy Istennél kezdjétek, ha szükséges rendezzétek dolgaitokat. Legyetek nyitottak Isten hívására és becsületesek: bátran vállaljátok a családi életet, ha erre érezték hívást, de bátran vállaljátok a papi, szerzetesi hivatást is, ha meghalljátok Isten hívó szavát.

Az iskolán – ti a katolikus iskolán – keresztül indultok egy nagyobb világ felé: a város felé, ahova kerültök, az egyház és a magyar haza felé, amiknek építői lesztek, lehet néhányan közületek a nagyvilág (Európa) felé. Bárhova is kerülsz, sose feledd, hogy keresztény és magyar vagy.

Kedves Szülők! Hozzáértők, Barátok!

Megköszönjük intézményünkbe vetett bizalmukat, gyermekeik iránti aggódo szeretetüket, áldozatos munkájukat. Köszönjük, hogy kísérték lányait, fiaikat, lányainkat, fiaikat eddigi útjukon. Úgy érzem és gondolom, hogy azért, amilyenek lettek ők, és amilyen lesz az életük, abban közös a felelősségünk. El kell engedni gyermeküket, gyermekeinket, hogy majd visszatérhessenek hozzánk. Biztos vagyok benne, Isten megadja a bölcseséget ezen új szülői feladatra is. Isten áldását kérem Önökre és felnőtt gyermekük kapcsolatára. Lehet, hogy nehéz lesz, de a gyümölcse annál értékesebb.

Kedves Pedagógus Társaim, konyhán, takarításnál, karbantartásban, portán és irodai munkában dolgozó társaim!

Ezeket a hat év alatt szívünkhez nőtt fiatalokat el kell engednünk nekünk is. Nektek is azt mondom: „Szép volt a múlt, várjon ragyogva rátok még szebb jövő.” El kell engednünk őket, hogy a következőket teljes szívvel tudjuk szolgálni, tanítani szépre, jóra, igazra, szentre.

Kedves Búcsúzó Diákok!

Magatokon viselitek az ifjúság hármasság nagy ajándékát: az értelmet, a szépséget és a mosolyt. Ezekre most nagy szükség van. Lehet több tekintetben gyanútlanul léptek a világba. Tudnotok kell, hogy érhetnek csalódások, illetve az eddigimél nagyobb csalódások. Ilyenkor tudjatok elcsendesedni és kérdezzétek imádságos lélekkel Istent, mi a szándéka a ti életetekkel. Mi már azt is tudjuk, hogy a választ megkapjátok.

Beethoven szavaival búcsúzunk tőletek:

„Az ember hivatása, hogy szeresse a szépet, kövesse a jót és cselekedje a legjobbat.” Figyelmetekbe ajánljuk Jézus Krisztust, aki az Út az Igazság és az Élet.

Ütött az óra el kell válnunk: ISTEN VELETEK!

KEDVES ALIZ NŐVER, ATYÁK, TANÁRAINK, DIÁKTÁRSAINK ÉS VENDEGEINK!

Örülünk, de egyben meglepetten állunk itt, hiszen többen tizenkét év után búcsúzunk iskolánktól, tanároinktól, diáktársainktól. Most életünk eddigi legfontosabb megmérettetése előtt vagyunk. Számot kell adnunk arról, mit tanultunk az eddigi évek alatt, milyen emberekké lettünk.

Köszönjük, hogy szép emlékeket őrizhetünk lelkünkben az osztálykirándulásokról, a közös farsangokról, a lelkinaapokról, a két szalagtűzős műsorról, a táncpróbákról és a szalagavató bárról.

Köszönetünket fejezzük ki Aliz nővérnek, Ferdinánd atyának és paptestvéreinek, hogy a háttérből figyelték munkánkat, támogató szeretettel imádkoztak értünk.

Köszönjük osztályfőnökünk, Szűcs Péter tanár úr szeretetét, türelmét, aki hat éve óvja lépéseinket, akihez minden apróbb és nagyobb gondunkkal, problémáinkkal bármikor fordulhattunk.

Hálásak vagyunk tanáraimnak, hogy tudásuk legjavát adták, s minden erejükkel azon fáradoztak, hogy érett emberekké, komoly, erkölcsös felnőttekké és művelt, intelligens fiatalokká váljunk. Tudjuk, nem mindig volt könnyű boldogulni velünk. Köszönjük példájukat, segítőkészségüket, barátságukat.

Köszönetet mondunk a technikai dolgozóknak, akik a tisztaságról, a termék használhatóságáról és az étkezéseinkről gondoskodtak.

Ugyancsak köszönet illeti diáktársainkat, elsősorban a 11. osztály tanulóinak, hogy igényes műsorral tették emlékeztetéssé ezt az utolsó évet, ami számunkra talán a legmeghatározóbb volt. És köszönjük a mai műsort is azoknak a diáktársainknak, akik gondoskodtak arról, hogy e napra is úgy gondolhassunk vissza, mint szép élményünkre.

S végül most is szeretnénk kifejezni köszönetünket szüleinknek, akiknek Isten után a legtöbbet köszönhetünk, akik ide irányítottak minket, s féltő, óvó szeretettel segítettek mindig bennünket – megértették, ha szomorúak voltunk, s biztattak, hogy jobbak legyünk. Nélkülük nem jutottunk volna el idáig.

Most egy olyan mérföldkőhöz érkeztünk, ami egész életünket meghatározza.

Az itt szerzett tudásunkból, emberségünkéből és tapasztalatainkból fogunk építkezni. Kérünk mindenkit, gondoljon ránk szeretettel, megértéssel és imádkozzon azért, hogy értékes emberek legyünk.

Eljött az ideje a búcsúzásnak. Véget érnek a diákevek, felnőtté érlelt minket az idő. Most elhagyjuk gyermekéveinket, de tudjuk, itt szeretettel visszavárnak minket. Isten áldását kérjük mindazokra, akik értünk fáradoztak az évek során.

Nagy Gyöngyi 12.G

SZENT ERZSÉBET HITTANVERSENY

A Szeged-Csanádi Egyházmegye – csatlakozva a Szt. Erzsébet emlékévhez – népszerű szentünk tiszteletére „A szeretet szentje” címmel hittanversenyt hirdetett az egyházmegye hittanosai számára.

A versenyre 3 hónapon keresztül készültünk. Két feladat lapot küldtek ki, amit Szűcs Tamás bácsi segítségével töltöttünk ki. Készítettünk Majorosné Rácz Krisztina tanító néni segítségével egy Szt. Erzsébetet szárnyas-oltárt (a versenyre készült alkotásokat az Egyház megyében vándorkiállításon mutatják be, legközelebb a Makó Újvárosi Szt. László búcsún láthatjuk). Szt. Erzsébet életéből vett jelenettel is készülni kellett, melyre Mészáros Ildikó és Reiszné Surinás Piroska tanárnők nyújtottak segítséget.

A döntőre május 5-én Domaszék-Zöldfáson

került sor. Először villám kérdésekre kellett felelni, utána virslit ettünk, szörpöt ittunk ebédre. Ezek után a színdarabok előadására került sor. Amíg összesítették a pontokat, az udvaron és a kertben játszottunk. A szabadtéri mise keretében került sor az eredményhirdetésre. Mikor kimondták, hogy másodikok lettünk el sem hittük. Nyereményünk egy

nap a mórakalmi Erzsébet Gyógyfürdőbe.

Május 19-én, szombaton „használtuk fel” a nyereményt. Jól éreztük magunkat, örültünk hogy nem volt nagy tömeg, viszont az idő sem volt jó. Rengegetet csúszdázunk, és egész nap a vízben voltunk. Sok fényképet készítettek rólunk. Meggyőztük Tamás bácsit, hogy jöjjön fel

velünk a csúszdára. Alig akartunk kimenni a vízből. Hazafelé már mindenki nagyon fáradt volt. Nagyon nagy élménnyel lettünk gazdagabbak, azzal hogy részt vettünk ebben a versenyben! Reméljük, hogy életünkben lesznek jócselekedetek, melyek tükrözik Szt. Erzsébet jó példáját!

NÉPRAJZI VETÉLKEDŐ

2006. őszén a makói Magán Zeneiskola „Szent Mihálytól Szent Ivánig” Jeles napok, szokások címmel Néprajzi vetélkedőt hirdetett. A döntőbe, mely 2007. május 11-én volt 11 csapat vett részt. Félévig tanultunk rá. Felkészítő tanáraink: Szűcs Tamás és Kádár Elemér. Elemér bácsi szolt nekünk erről a versenyről. Hónapról hónapra feladatlapokat kellett kitölteni, melyhez irodalmat is felhasználhattunk. Sokszor szabad időnk is a feladatokkal töltöttük el. Esténként többször is 9-10 óráig voltunk fent a kollégiumban, de végül is megérte.

A döntő helyszíne a makói József Attila Múzeumban volt, ahol velünk együtt más makói és a környékbeli falvakból érkeztek csapatok. A zsűri elnöke Halmágyi Pál múzeumigazgató volt. A vetélkedőt Badicsné Szikszai Zsuzsanna tanárnő ve-

zette. A verseny feladatai rajzolás, pontrablás, szókirakó, képismeret, ének felismerés... stb. Az eredményhirdetés pillanatában nagyon boldogok és büszkék voltunk, mert első helyen végeztünk.

A csapat tagjai: Csányi Viktória 5.a, Gajda Mária 5.b, Nagy Valentina 5.b.

Több Telik Tőlünk

Cseh Miklós, volt diákunk talán a legtöbbet jár vissza hozzánk, így néha úgy tűnik, el sem ballagott igazán, pedig már ő is a mindenkori „13. G” osztály tagja – már három éve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hallgatója.

Ő az a diák, akivel mióta csak tanítok, a legszorosabb munkakapcsolat alakult ki köztünk. Már az első „munkanapomon” a közös tanóra után megkeresett, hogy készítem fel az országos Simonyi Imre Szavalóversenyre. Azt hiszem, abban a pillanatban kerültünk barátságba. A folytatás sokak számára ismert: emőll a versenyről elhoztuk az első helyezést, és további számos szavalóverseny és esszéíró pályázat tartogatott még különféle díjakat. Egyszerűen: szívesen és sokat dolgoztunk együtt. Még mostanában is beszélgetünk szakmai kérdésekről, sőt írtunk közösen egy pályázatot is.

Így tehát ez a beszélgetés talán kicsit személyesebb lesz, mint az eddigiek.

- Emlékszel arra a napra, amikor először kértél fel, hogy legyek a felkészítő tanóród a gyulai Simonyi szavalóversenyen? Nekem ez az első élményem veled kapcsolatban...

- Valahogy a versekhez mindig is szoros kapcsolat fűzött. Ez még ma is igaz. A versek kimondásának öröme többek között, de kiemelkedően az édesanyimnak, Ruzsáiné Zsuzsa néniem és neked köszönhető. Az említett napon egy szigorúnak tűnő, egyelőre ismeretlen tanámról szólítottam meg félve. Megérte, ebből gyönyörűsítő emberi és tanulmányi kapcsolat fakadt. Rájöttem, hogy fontos és hasznos jó viszonyt kialakítani tanárainnal.

- Az utolsó tanévben komoly döntések előtt álltál a továbbtanulást illetően. Színészet – magyar saak – teológia – esztétika...? Mi az elmúlt három év története?

- Érettségi után felvételt nyertem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem esztétika-kommunikáció szakára, emellett levelező tagozaton hittudományi tanulmányokat is folytattam. Ez utóbbi szombatonként történtek szegeden, s emellett, hogy a Jóistennel kapcsolatos sok kérdésemre itt igaz válaszokat kaphatok, adott esetben én is segíthetek másoknak válaszokhoz jutni e tanulmányaim alapján. Az egyetemen egyszerű-kétszer volt is alkalmam erre. Másrészt jó ürügyül szolgál a hétfői képzés ahhoz is, hogy hazautazhassak a családomhoz a budapesti órákról - hisz fontos, hogy az iskola és a tanulmányok ne válasszanak el minket. De ezzel más is így van. Sokat foglalkozom művészetelméleti-filozófiai kérdésekkel, de hogy a művészet gyakorlati oldalát is megragadjam, jelentkeztem egy színészképzésre is. Miután felvettek, betekintést nyertem a pesti színházi világba és bőrimön tapasztaltam a színészelet csínját-bínját. Szerepeltem a Bárkában, a Kolibriban és az Új Színházban. Többek között dramaturgiát, jelmez-történetet, színészmesterséget, néptáncot tanultam, sőt még egy kicsit balettoznom is kellett. A próbákon és előadások során a közös munka öröme, az egymás iránti tisztelet és felelősség fontosságát is megélhettem. Egy év elvégzése után - rengeteg élménnyel és sok-sok tapasztalattal a hátam mögött - takarékra tettem a színészkedést, hogy ne aprózzam el túlságosan az időmet és kevesebb dologra koncentrálván még minőségibb eredményeket tudjak elérni. Így is lett. Jó pár nehéz vizsgát letettem az egyetemen, részt vettem egy rádiós külön-szeminariumon, és nagy örömmel az esztétika tanszék kiválasztott néhány hallgató társammal együtt egy jövőre induló kutató programban való részvételre. Elsősorban a korajtkor, a reneszánsz esztétikai folyamatait fogjuk megvizsgálni, melynek az eredménye várhatóan egy tanulmánykötet lesz. Ez egyben kaput jelent a doktori iskola felé is. Emellett próbálom hitemben is gyarapodni, Jézust követni a hétköznapokban, napon-ta inádkozom a gondiviselő Istenhez.

- Te nemcsak a családotól nem szakadtál el, hanem iskolánkat is gyakran látogatod. Mi az oka, hogy rendszeresen előfordulsz nálunk?

- Mert szeretek visszajárni! Tagja vagyok a Szent István Ifjúsági Zenekarnak, járok a Belvárosi Plébániára, Szentmisére – melyek az iskolával is kapcsolatot jelentenek. 12 évig második otthonom volt ez az intézmény. Az évek során sok jót kaptam e helyen, jó kapcsolatban vagyok a dolgozókkal, tanulókkal; anno sok feladatot bízta rám itt. Egy kicsit felelősséget is érzek az iskola iránt, szeretném, ha jól menne sora... Igen, és még két konkrétabb ok: legutóbb Gera József kántor-tanár úrnál voltam hűtan órát látogatni, hospitálni. Ezúton is köszönöm kedvességét. A másik pedig a közösen írt pályázat Szent Erzsébetről, melyet Edesanyámmal (Csehné Zsuzsa néni), Veled (Mészáros Ildikó tanárnő), Rácz Anna néniemmel és Surinás Piroska néniemmel együtt írtunk, és amellyel díjazást értünk el, ezzel is öregítve iskolánk jó hírét, hírnevét.

- Milyen terveid vannak a jövőt illetően? Pár év és diplomás felnőtt leszel...

- Egyelőre a nyakamon lévő vizsgaidőszak tölt el megfelelő adrenallinnal, és ad feladatot. A következő években a kommunikáció szakon szeretném elvégezni a rádió szakirányt, majd a diploma jön. Később a szakjaimnak megfelelő munkakörben szeretnék elhelyezkedni. Szeretek „útban lenni”, az egész élet útban levés és majd a hazatérés következik...

TÖRD A FEJED!

Kérdések, amik válaszra várnak...

Kitől?

Éppen Tőled!

TÖRD A FEJED!

Előző számunk feladványának helyes megfejtései:

Árpád-házi Szent Erzsébettel egy időben (1207-1231) vagy közel egy időben éltek:

1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 17., 19.,

A következő felsorolás szentekre jellemző tárgyakat, ruhákat, jelvényeket, jelképeket stb. (attribútumokat) tartalmaz.

Válassza ki azokat, amelyek Árpád-házi Szent Erzsébet nevéhez kötődnek! Azok sorszámait küldje be!

1.,szimbóluma angyal 2.,oroszlán 3.,ökör 4.,sas 5.,grófnői öltözet koronával 6.,fehér szerzetesi ruha, fekete köpeny 7.,ferences harmadrendi ruha 8.,kigyó (börtönbe mérges kigyókat dobta be, de nem ártott neki) 9.,templommodell (a marburgi templom, ahova később temették) 10.,koponya, mely vezeklő életére utal 11.,kötényben rózsák 12.,lovagi páncél, 13.,ló 14.,halak, gyümölcs, tál, kosár, kanna annak jelül, hogy alamizsnát oszt 15.,Szűz Mária előtt térdel közbenjárását kérve a török ellen 16.,három korona (a szent élete szűzített, hűvesként, özvegyként) 17.,világi ruha főkötővel 18.,haj (hajánál fogva akasztották fel) 19.,kard vértanúságának eszköze 20.,kerék (kerékbe akarták töretni, végül karddal fejezték le

Segédanyag az eredményes munkához: Dávidné Bajor Ágota Szentek Jelképtára (Új Ember Kiadó 2004)

A válaszokat a 6900 Makó, Szent István tér 14-16. címre vagy a szistvan@szistvan-mako.sulinet.hu e-mailre

küldd el, vagy a portán add le!

Címzettként csak enyrit írj: „Törd a fejed!”

Határidő: 2007. június 15.

Kiadvja a Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium, Szent Gellért Diákotthon Makó, Szent István tér 14-16.

Telefon: 06-62/213-052

e-mail:

egyhaziisk.mako@freemail.hu

web:

www.szistvan-mako.sulinet.hu

Felelős szerkesztő: Héjja Margit Álna

Szerkesztők: Mészáros Ildikó, Varga Istvánné

Fotó: Majoros Márton

Tördelőszerkesztő: Hudák Szabolcs